

رشد و یادگیری حرکتی - ورزشی - بهار ۱۳۸۹
شماره ۴ - ص ص : ۱۴۹ - ۱۳۳
تاریخ دریافت : ۰۵ / ۰۸ / ۸۹
تاریخ تصویب : ۲۱ / ۰۹ / ۸۹

مقایسه اثر انواع تمرین بار شناختی بر زمان و دقت تکلیف هماهنگی دودستی

۱. غلام حسین ناظم زادگان^۱ - ۲. فضل ا... باقرزاده - ۳. رسول حمایت طلب - ۴. علیرضا فارسی
۱. دانشجوی دوره دکتری دانشگاه تهران، ۲. دانشیار دانشگاه تهران، ۳. استادیار دانشگاه تهران، ۴. استادیار دانشگاه
شهید بهشتی

چکیده

تحقیق حاضر به منظور مقایسه اثر انواع تمرین بار شناختی بر زمان و دقت تکلیف حرکت هماهنگی دودستی انجام گرفت. به این منظور ۶۰ آزمودنی از بین دانشجویان ورزشکار دانشگاه شیراز داوطلبانه انتخاب شدند و به طور تصادفی ساده در چهار گروه ۱۵ نفری قرار گرفتند. گروه‌ها شامل تکلیف بار شناختی کم (شمارش اعداد)، تکلیف بار شناختی متوسط (تکلیف ادراکی - حرکتی شامل واکنش پا) و گروه تکلیف بار شناختی زیاد (ادراکی حرکتی همراه با شنبیداری) و گروه بی تمرین بودند. گروه‌های آزمایشی به مدت شش هفته، هر هفته سه جلسه و هر جلسه شش بلوک دوازده کوششی تمرین کردند. آزمودنی‌ها قبل از شروع پروتکل و در پایان دوره تمرین، تکلیف هماهنگی دودستی را با استفاده از آزمون هماهنگی دودستی دستگاه وی‌بنا با اعتبار ۰/۷۱ تا ۰/۸۴ و پایانی ۰/۸۵ تا ۰/۹۶ انجام دادند. سپس نتایج زمان کلی حرکت و درصد خطای آزمودنی که در تکلیف هماهنگی دودستی بیانگر تخصیص توجه است، تجزیه و تحلیل شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون آماری تی وابسته و تحلیل واریانس یکطرفه انجام شد. یافته‌ها نشان داد که تمرین بارشناختی زیاد بر دقت تکلیف هماهنگی دودستی اثر می‌گذارد، ولی در عامل زمان کلی، بین گروه‌ها نسبت به گروه کنترل اختلاف معناداری دیده نشد ($\alpha=0/05$). بر اساس یافته‌های این تحقیق، در فعالیت‌هایی که نیازمند تخصیص توجه اند، چنانچه تمرین با بار شناختی زیاد انجام گیرد، ممکن است ظرفیت توجه تغییر یافته و در مهارت‌های نیازمند توجه به واسطه تغییر ظرفیت، مهارت از بعد پردازش اطلاعات گسترش پیدا کند.

واژه‌های کلیدی

بار شناختی، توجه، تکلیف هماهنگی دودستی، دستگاه وی‌ینا.

۴۵۰ مقدمه

در بسیاری از حرکات ورزشی و حتی حرکات معمولی، استفاده همزمان از دو دست، موجب اجرای موفقیت آمیز مهارت حرکتی می شود. این موضوع را می توان در بیشتر مهارت های ورزشی که نیازمند استفاده توانم همراه با مهارت دو دست هستند، به فراوانی مشاهده کرد. حتی در ورزش های رقابتی مثل کشتی که استفاده از دو دست در انجام یک تکنیک موفقیت ورزشکار را به دنبال دارد، هماهنگی عاملی مهم محسوب می شود. ویژگی مهم اجرای مهارت های ورزشی دودستی این است که دو دست تمایل دارند همزمان کار یکسانی را انجام دهند. چنانچه در حرکتی نیاز به اجرای حرکت دو دست به صورت مکمل باشد، آن حرکت نیازمند هماهنگی دودستی است (۴). سوئینن و همکاران (۱۹۹۰، ۱۹۹۲، ۱۹۹۵) خاطرنشان می کنند که افراد می توانند با استفاده از فرایندی که در آن به توجه، تمرین و آموزش نیاز بسیاری است، همزمانی استفاده از دو عضو را تغییر دهند (۳۰، ۳۴). تمپاردو و گرومن (۲۰۰۱-۱۹۹۱) در مطالعه خود که در آن از تکلیف دوگانه استفاده شد، نتیجه گرفتند که توجه، نقش عمدہ ای در ثابت نگه داشتن الگوهای هماهنگی دارد (۳۲، ۳۳). بدون شک انجام هر حرکتی نیازمند پردازش اطلاعات در سیستم اعصاب است. طی دو دهه گذشته رویکردهای نظری مختلفی پردازش اطلاعات یا شناخت را در کنترل حرکات انسان توضیح داده اند. رویکرد پردازش اطلاعات فرض می کند که الگوی حرکات از طریق بازنمایی درونی ایجاد می شود. این موضوع در نقطه مقابل نظریه پویا قرار دارد (۱۹). کلسو (۱۹۹۵) از نظر تئوریکی عملکرد مغز در مدل پردازش اطلاعات و کنترل حرکات انسان را شبیه به رایانه می داند. مرکز این مدل مفهومی، برنامه حرکتی است که سازوکار کنترل عمل حرکتی به شمار می رود. برنامه حرکتی زمانی آغاز می شود که حرکت ممتد هماهنگی ایجاد شود (۲۵). توجه، مفهوم دیگری است که در این مدل مد نظر قرار می گیرد. برخی از فعالیت های حرکتی بدون تاثیر ذهنی یا توجه انجام می پذیرند، ولی فعالیت های دیگر ممکن است به توجه زیادی نیاز داشته باشند. از این دیدگاه، توجه مفهومی است که محدودیت های پردازش اطلاعات را توضیح می دهد (۲۵، ص: ۴۱).

مبحث توجه از دیدگاه جیمز، انتخاب ذهنی محركی خاص از میان اشیا یا مجموعه ای از محرك هاست (۱۶). به نظر می رسد، صرف نظر کردن از محرك های دیگر، برای برخورد مؤثرتر محرك خاص لازم خواهد بود (۲۵، ۹، ۱۵). در متون مربوط به اجرای انسان، توجه به درگیری در فعالیت ادراکی - شناختی و حرکتی اجرای

مهارت اشاره دارد. فعالیت های ذهنی مرتبط با توجه، محدودیت مهمی را در عملکرد انسان به ویژه هنگام اجرای همزمان دو یا چند فعالیت ایجاد می کند^(۱۲). در زمینه توجه نظریه های زیادی وجود دارد. نظریه تنگراه (فیلتر) و لفورد^۲ (۱۹۵۲)، برادبنت^۳ (۱۹۵۸) و نورمن^۴ (۱۹۶۸)، نظریه های جایگاه مرکزی منابع از جمله مک لود^۵ و گومز^۶ (۱۹۷۲)، کانمن^۷ (۱۹۷۳) و نظریه های چند منبعی از جمله ناون و گوفر^۸ (۱۹۷۹)، آلپورت^۹ (۱۹۷۱) و ویکنر^{۱۰} (۱۹۸۴) از جمله نظریه های ارزشمند در زمینه توجه بوده اند. در کل نظریه های مطرح شده در زمینه سامانه پردازش اطلاعات و ظرفیت های آن بحث می کنند. روشن است که نظریه تک کانالی زمانی که یک تکلیف برای اجرا وجود دارد، کارایی دارد، اما زمانی که بیش از یک تکلیف در واحد زمان وجود داشته باشد، با محدودیت موافق است^{(۱۱)، (۱۲)، (۱۳)، (۱۴)، (۱۵)}. اما براساس نظریه جایگاه مرکزی، منابع دارای یک اندوخته مرکزی هستند که همه فعالیت ها برای دسترسی به آن با هم رقابت می کنند. براساس نظریه چند منبعی، نباید توجه را منبع واحدی دانست، بلکه باید مجموعه ای از منابع را در نظر گرفت که هر کدام ظرفیت خاصی دارند و هر یک برای دستیابی به انواع خاصی از پردازش اطلاعات طراحی شده اند. تکالیف دوگانه در مطالعات توجه به منظور تعیین نیازهای توجه و ویژگی های تکالیفی که به طور همزمان اجرا می شوند، به کار می رود. محققان نیازهای یکی از دو تکلیف به توجه را از طریق بررسی میزان تداخل به وجود آمده در تکلیف هنگام اجرای همزمان تکلیفی دیگر تعیین می کنند^(۱۲). در همین راستا شافر^{۱۱} (۱۹۷۱) نیز بیان می کند که توجه به مراحل پردازش جدالگانه در همان زمان اختصاص یابد^(۲۵). بنابراین توجه ظرفیتی که بسته به تکلیف در اجرا نقش خود را ایفا می کند. نتایج مطالعات متعدد در زمینه تمرین توجه که اغلب بر تکالیف شناختی متمرکز بوده اند، نشان دهنده بهبود توجه در نتیجه تمرین است. اما در مطالعات تمرین توجه جنبه های اجرایی حرکت کمتر بررسی شده است^(۲۳).

1 - Bottleneck Theory

2 - Welford

3 - Broadbent

4 - Norman

5 - Mc Load

6 - Gomez

7 - Kahneman

8 - Navon & Goehe

9 - Alport

10 - Wickens

11 - Shoffer

با توجه به نظریه پردازش اطلاعات و محدودیت‌های حافظه کاری سویلر^۱ (۱۹۸۸) نظریه بار شناختی را برای برای ایجاد و توسعه طرحواره‌ها به عنوان ابزار کمکی به منظور تشویق یادگیرنده برای اجرای بهینه در فعالیت‌های ذهنی مطرح کرد. سطوح بار شناختی از کم به زیاد درجه بندی می‌شود (۲۸). بار شناختی عبارتی است که به بار در حافظه کاری حین آموزش اشاره می‌کند. آموزش ممکن است با اهداف حل مسئله، تفکر یا مهارت‌های استدلالی مثل ادراک، حافظه، زبان و غیره انجام گیرد. افراد زمانی بهتر یاد می‌گیرند که بتوانند بر اساس فهم خود ساختاری را ایجاد کنند (طرحواره)، اما در صورت محدودیت زمانی، فرایند دشوارتری در حافظه کاری ایجاد می‌شود. در مطالعه زبان خارجی نسبت به مطالعه زبان مادری، بار شناختی بسیار زیادتر است، چرا که مغز باید در مطالعه زبان خارجی لغات را ترجمه و همزمان اطلاعات جدید را دریافت کند (۲۹). اساس این نظریه قائل شدن محدودیت ذاتی حافظه کاری برای فرایند پردازش اطلاعات در حین آموزش است و در آن از طرحواره به عنوان واحدهای تجزیه برای طراحی مواد آموزشی استفاده می‌شود. نظریه بارشناختی بر اساس نتایج تحقیقات میلر^۲ (۱۹۵۶) که نشان داده حافظه کوتاه مدت می‌تواند 2 ± 7 رقم اطلاعات را در خود ذخیره کند (۲۲)، بنا شده است. تا کنون در چندین تحقیق این نظریه مورد استفاده قرار گرفته و آثار متعامل آن بر جنبه‌های گوناگون یادگیری و حل مسئله و تفکیک توجه (چالندر و سویلر^۳، ۱۹۹۲) مدنظر قرار گرفته است (۱۱).

بارشناختی را اغلب به سه دستهٔ درونی، بیرونی و وابسته تقسیم می‌کنند (۱۰). در نوع درونی، عنوان می‌شود که تمامی آموزش‌ها با دشواری ذاتی همراه است. در نوع بیرونی راه‌های ارائه اطلاعات به فراغیر تحت کنترل طراح آموزشی قرار می‌گیرد (۲۰) و در نوع وابسته، به فرایند تمرکز و خودکارسازی طرحواره توجه می‌شود (۲۸). براساس این نظریه افراد در ظرفیت پردازش با هم متفاوت‌اند (۱۴، ۲۴)، بنابراین می‌توان تکالیف را از سطح کم مانند یادآوری فهرست ساده‌ای از اعداد تا زیاد به طور مثال یک معادله ریاضی درجه بندی کرد. تحقیقات انجام گرفته‌ای خیر، ارتباط توجه و هماهنگی را از بعد عصب شناختی نشان داده‌اند. در این تحقیقات از روش‌هایی مانند اف ام آر آی، پی ای‌تی، اس کیو آ‌ال دی یا ام ای‌جی^۴ استفاده می‌شود و تغییرات نورونی

1 - Sweller

2 - Miller

3 - Chalender & Sweller

4 - FMRI, PET, SQLD, MEG

نورونی را در حین حرکات هماهنگ دنبال می کنند (فانچز^۱، ۲۰۰۰؛ مابویل^۲، ۲۰۰۱؛ جانتزن^۳، ۲۰۰۱)، جانتزن در سال ۲۰۰۲ فرایند توجه را از بعد عصب شناختی مورد تحقیق قرار داد (۱۸). بی شک انجام حرکات هماهنگ دودستی نیازمند تخصیص توجه است و بر اساس نظریات موجود، محدودیت در ظرفیت توجه موجب می شود تا انجام همزمان دو یا چند عمل (به طور مثال در حرکاتی که نیازمند هماهنگی دودستی است) با دشواری انجام پذیرد، چرا که باید توجه به اجزا تخصیص داده شود.

سؤال پژوهش حاضر این بود که آیا تمرين توجه با بارشناختی متفاوت در ظرفیت توجه تغییری ایجاد می کند. به این منظور با استفاده از نظریه بارشناختی سویلر (۱۹۸۸) سه سطح کم، متوسط و زیاد که شامل تمرين فعالیت های شناختی (شنیداری)، ادراکی - حرکتی (زمان واکنش پا) و تکلیف دوگانه (زمان واکنش پا + شنیداری) بود، انتخاب شد. پیش آزمون و پس آزمون با استفاده از آزمون هماهنگی دودستی دستگاه وی بنا انجام گرفت.

روش تحقیق

روش تحقیق در پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی است که با در نظر گرفتن محدودیت های تحقیق شامل یک گروه کنترل و سه گروه آزمایشی به منظور تعیین اثر متغیر مستقل بود.

جامعه آماری

جامعه آماری این تحقیق دانشجویان پسر ورزشکار بودند که ویژگی های آنها عبارت بود از : نداشتن مشکل بینایی و شنوایی، نداشتن ناهنجاری های خاص از نظر پاتولوژیکی، عدم مصرف مواد مخدر، نداشتن آسیب های عضلانی و اسکلتی دست کم دو سال تجربه مداوم ورزش هفتگی.

1 - Fanchez

2 - Mobile

3 - Jantsen

نمونه آماری

از بین داوطلبان شرکت در تحقیق، براساس ملاک‌های تعیین شده (راست دست بودن، نداشتن ناهنجاری های بدنی، نداشتن آسیب مؤثر و دارابودن سلامت روانی)، ۶۰ وزشکار با استفاده از فرمول کوکران^۱ با میانگین سنی $۲۲ \pm ۲/۵$ انتخاب شدند و به طور تصادفی در چهار گروه ۱۵ نفره کنترل بدون تمرین، مشاهده ۱، مشاهده ۲ و مشاهده ۳ قرار گرفتند.

ابزار اندازه گیری

آزمون هماهنگی دودستی با استفاده از دستگاه آزمون وی بینا^۲ برای پیش آزمون و پس آزمون انجام گرفت. این دستگاه در ابتدا توسط شاهفرد در حیطه روان شناسی کار و حوزه روان شناسی عمومی برای آزمون هماهنگی های حرکتی به کار رفت. پایایی و اعتبار آزمون هماهنگی دودستی توسط راسیزیک^۳ و همکاران^۴ در اجزای زمان طی شده، درصد خطای زمانی و دشواری هماهنگی به ترتیب برای پایایی بین ۰/۸۵ تا ۰/۹۶ و روش آزمون - دوباره آزمون برای ۷۷ آزمودنی زن و ۱۰۷ آزمودنی مرد به دست آمد. همچنین اعتبار بین ۰/۷۱ تا ۰/۸۴ برای زنان و ۰/۷۶ تا ۰/۸۹ برای مردان گزارش شد. در عامل دشواری هماهنگی چون اعتبار برای زنان ۰/۵۹ و برای مردان ۰/۵۴ بود، از ثبت و گزارش آن در تحقیق صرف نظر شد. پایایی دستگاه بر اساس اظهار سازنده دستگاه برای هماهنگی دودستی و با روش آلفای کرونباخ بین ۰/۹۷ تا ۰/۸۵ تعیین شده است (۲۶).

دستگاه زمان واکنش پا : دستگاه زمان واکنش انتخابی بینایی^۴ (مدل آ ۳۵. ۶۳) ساخت شرکت لافایت آمریکا.

سیاهه بریجس نیبس (۸) به منظور تعیین دست برتری آزمودنی ها، آزمودنی های چپ دست، از مطالعه حذف شدند.

1 - Cochran

2 - Vienna test System

3 - Rasizik

4 - Visual Choice Reaction Time Apparatus Lafayette, USA

پرسشنامه تعیین مشخصات فردی شامل قد، وزن، سابقه بیماری، سابقه استفاده از دارو، سابقه ورزشی و دیگر اطلاعات مورد نیاز.

نرمافزار 16 SPSS برای تحلیل داده‌ها

روش اجرا و نحوه جمع‌آوری اطلاعات

۶۰ ورزشکار با میانگین سنی 22 ± 2.5 سال به طور تصادفی در چهار گروه ۱۵ نفره با عناوین گروه‌های تجربی ۱، ۲، ۳ و گروه کنترل قرار گرفتند. سیاهه برجز نیبیس (۱۹۷۵) به منظور تعیین دست برتر به کار برده شد و نداشتن اختلال ادراکی و حافظه‌ای، نداشتن مشکل بینایی و شنوایی، نداشتن ناهنجاری‌های خاص از نظر پاتولوژیکی، عدم مصرف مواد مخدر، نداشتن آسیب‌های عضلانی و اسکلتی و داشتن حداقل دو سال تجربه مدام ورزش هفتگی که ملاک‌های انتخاب افراد بودند، از طریق اطلاعات پرسشنامه حاصل شد. آزمودنی‌های گروه‌های آزمایشی طی ۶ هفته، هفته‌ای ۳ جلسه و در مجموع ۱۸ جلسه تمرین سطوح مختلف بارشناختی از کم تا زیاد را انجام دادند (۵). آزمودنی‌ها در هر جلسه ۶ بلوک ۱۲ کوششی تکلیف مورد نظر را تمرین می‌کردند. تمرین گروه آزمایشی ۱ شامل تمرین شنیداری جمع اعداد دو رقمی، گروه ۲ زمان واکنش با پا از طریق محرك دیداری، گروه ۳ تمرین زمان واکنش پا به همراه تکلیف شنیداری جمع اعداد دو رقمی و گروه کنترل بدون تمرین بود. فاصله استراحت بین بلوک‌ها ۶۰ ثانیه بود. قبل از شروع، آزمودنی‌ها پیش آزمون هماهنگی دودستی را انجام دادند و زمان کلی حرکت و دشواری هماهنگی آنها ثبت شد. پس آزمون هم به صورتی مشابه بعد از اتمام دوره تمرینی انجام شد.

روش‌های آماری

اطلاعات به دست آمده در دو دسته آماری توصیفی و استنباطی تجزیه و تحلیل شد. میانگین، انحراف معیار، ترسیم جداول و نمودارها با آمار توصیفی انجام شد. آزمون آماری یک راهه و آزمون تعقیبی توکی برای تعیین اختلاف بین گروه‌ها و آزمون تی در گروه‌های وابسته برای تعیین اختلاف بین پیش آزمون و پس آزمون در گروه‌های مختلف مورد استفاده قرار گرفت. همچنین از آزمون لون برای برابری واریانس‌ها و از آزمون کلومروف

اسمیرنوف برای نرمال بودن داده‌ها در پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شد. تمام آزمون‌ها در سطح معنی‌داری $\alpha=0.05$ در نظر گرفته شد. برای محاسبات آماری از نرم‌افزار SPSS 16 و EXCEL استفاده شد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

اطلاعات مربوط به زمان کلی حرکت و درصد خطا که از نسبت زمان خطا به زمان کلی حرکت حاصل شد، از طریق آزمون‌های آماری آنوا و تی استودنت در سطح $\alpha = 0.05$ تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که گروه‌های آزمایشی در پیش‌آزمون نسبت به گروه کنترل و نسبت به هم‌دیگر در زمان کلی و درصد خطا بدون اختلاف بودند. بین پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایشی ۱ که بار شناختی کم را تمرین کرده بودند، تفاوت معناداری در زمان کلی و درصد خطا دیده نشد. این موضوع نشان داد که تمرین بارشناختی کم در هماهنگی دو دستی تأثیری ندارد.

بین پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایشی ۲ که بارشناختی متوسط را تمرین کرده بودند، در عامل درصد زمان خطا تفاوت مشاهده شد، اما از نظر آماری معنادار نبود. این موضوع نشان داد که دقت افراد در اثر تمرین ادراکی حرکتی تأثیر ناچیزی پذیرفته است، اما در زمان کلی تغییر دیده نشد.

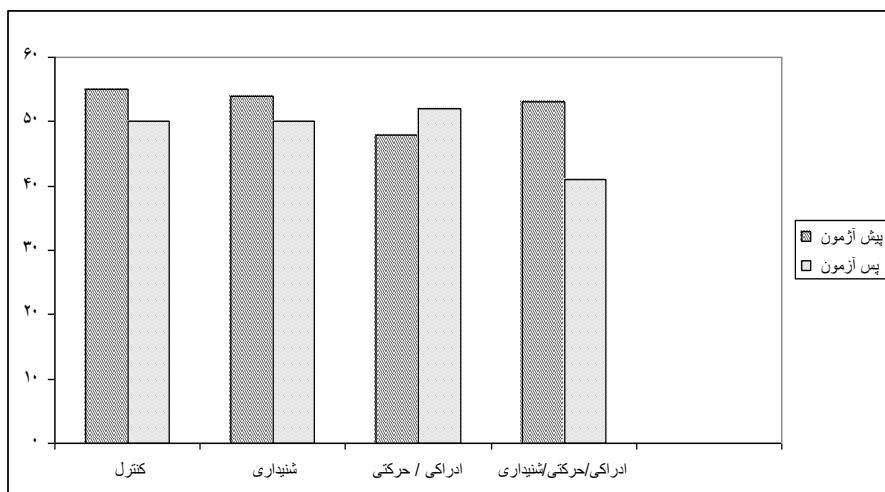
بین پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایشی ۳ که بارشناختی زیاد را تمرین کرده بودند، در عامل درصد زمان خطا، تفاوت معنادار مشاهده شد ($P = 0.022$). این موضوع بیانگر آن است که تمرین با بارشناختی زیاد می‌تواند بر دقت هماهنگی دودستی اثر بگذارد.

در تجزیه و تحلیل آماری بین گروه‌ها مشخص شد که در پس‌آزمون بین گروه‌ها تفاوت وجود دارد. آزمون تعقیبی توکی این تفاوت را بین گروه آزمایشی ۳ و گروه‌های کنترل و شناختی و ادراکی - حرکتی نشان داد. آزمون تعقیبی بیانگر آن بود که در فاکتور درصد خطای پس‌آزمون بین گروه ۳ آزمایشی و دیگر گروه‌ها تفاوت وجود دارد، اما در پیش‌آزمون تفاوتی بین گروه‌ها مشاهده نشد. همچنین این آزمون در زمان کلی اجرای حرکت تفاوتی را بین گروه‌ها نشان نداد. نتایج آزمون تعقیبی توکی در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۱ _نتایج تحلیل واریانس یک راهه نمره های درصد خطا در پیش آزمون و پس آزمون

معناداری	F	میانگین مجدور	درجه آزادی	مجدور مربعات	بین گروهها	درصد خطای پیش آزمون
۰/۵۶۱	۰/۶۹۲	۱۳۳/۴۹	۳	۱۴۷۴۰۰	دروون گروهها	درصد خطای پیش آزمون
		۷۱/۰۳۶	۵۶	۳۹۷۸/۰۰۰	کل	
		۵۹		۴۱۴۵/۴۰۰		
۰/۰۰۷	۴/۵۲۶	۳۲۵/۲۰۰	۳	۹۷۵/۵۹۹	بین گروهها	درصد خطای پس آزمون
		۷۱/۸۵۱	۵۵	۳۹۵/۷۹۰	دروون گروهها	
		۵۸		۴۹۲۷/۳۹۰	کل	

جدول ۱، نشان می دهد که بین گروه ها در عامل درصد خطا اختلاف وجود دارد که ممکن است بیانگر تغییر ظرفیت توجه در اثر تمرين با بارشناختی زیاد بر روی عامل مورد نظر باشد.

شکل ۱ _ مقایسه میانگین نمره های درصد خطا بین گروه ها در پیش آزمون و پس آزمون

جدول ۲ _ اختلاف آزمون تعقیبی توکی در فاکتور درصد خطای پس آزمون بین گروه ۳ و دیگر گروه ها

گروه	گروه	اختلاف میانگین	انحراف استاندارد	سطح معناداری	سطح پایین	سطح بالا
۱	۲	۱/۴۶۶۷	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۹۶۴	-۶/۶۸۲۳	۹/۶۱۵۶
	۳	+۰/۰۰۰۰	۳/۰۷۷۵۲	۱/۰۰۰	-۸/۱۴۸۹	۸/۱۴۸۹
	۴	۹/۸۶۶۶۷*	۰/۰۷۷۵۲	+۰/۰۱۲	۱/۷۱۷۷	۱۸/۰۱۵۶
۲	۱	-۱/۴۶۶۶۷	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۹۶۴	-۹/۶۱۵۶	۶/۶۸۲۶
	۳	-۱/۴۶۶۶۷	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۹۶۴	-۹/۶۱۵۶	۶/۶۸۲۳
	۴	۸/۴۰۰۰*	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۰۴۱	+۰/۲۵۱۱	۱۶/۵۴۸۹
۳	۱	+۰/۰۰۰۰	۳/۰۷۷۵۲	۱/۰۰۰	-۸/۱۴۸۹	۸/۱۴۸۹
	۲	۱/۴۶۶۶۷	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۹۶۴	-۶/۶۸۲۳	۹/۶۱۵۶
	۴	۹/۸۶۶۶۷*	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۰۱۲	۱/۷۱۷۷	۱۸/۰۱۵۶
۴	۱	-۹/۸۶۶۶۷*	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۰۱۲	-۱۸/۰۱۵۶	-۱/۷۱۷۷
	۲	-۸/۴۰۰۰*	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۰۴۱	-۱۶/۵۴۸۹	-۰/۲۵۱۱
	۳	-۹/۸۶۶۶۷	۳/۰۷۷۵۲	+۰/۰۱۲	-۱۸/۰۱۵۶	-۱/۷۱۷۷

مشخص است که گروه ۳ نسبت به گروه های ۱، ۲ و کنترل اختلاف دارد، به این ترتیب اثر تمرین بار شناختی زیاد بر دقت هماهنگی دودستی مشاهده می شود.

بحث و نتیجه گیری

اجرای مهارت حرکتی نیازمند پردازش اطلاعات در سیستم عصبی مرکزی است، بنابراین هر چه مهارت ها به هماهنگی بیشتر نیاز داشته باشند و در اجرای مهارت از اعضای بیشتری استفاده شود، ضرورت پردازش بهینه تر بیشتر بروز می یابد. در زمینه اجرای فعالیت های هماهنگی دودستی علاوه بر سطوح انگیختگی روانی و فیزیولوژیکی، عامل توجه نیز برای رسیدن به اجرای موفق نظر محققان بوده است (آبرینی و دیگران^۱، ۱۹۹۸)؛ یرکس، ۱۹۰۸؛ وینبرگ و راگن^۲، ۱۹۷۸). با توجه به رویکردهای مختلف و نظریات متعدد در

1 - Abrini & Other

2 - Beres, Vinberg & Rogen

باره پردازش اطلاعات و مباحث توجه در زمینه ظرفیت آن (نظریات توجه از برودبنت، کامن و ...)، اجرای فعالیت‌های نیازمند توجه و تغییرات ظرفیتی در اثر تمرين می‌تواند در کسب موفقیت عملکرد افراد به ویژه در ورزش‌هایی که توجه نقش عمده‌ای ایفا می‌کند، ضروری باشد.

در کنار تمرينات مهارتی، استفاده از تمرينات ذهنی که با عنوانین مختلف انجام می‌شود، می‌تواند در کسب مهارت حرکتی از بعد غیرحرکتی مؤثر باشد. وجود اشتراک نواحی مغزی در فعالیت‌های توجه خواه و حرکت دست‌ها که بر ارتباط آناتومیکی سیستم مرکزی اعصاب در نواحی مذکور تاکید دارد (اولکس، ۲۰۰۰، ۱۳)، در واقع ممکن است استفاده از تمرينات توجه خواه را در توسعه ظرفیت توجه به دنبال داشته باشد. در این تحقیق نشان داده شد که احتمال تغییر ظرفیت توجه متعاقب تمرين با بارشناختی زیاد وجود دارد. البته انتساب بهبود دقت در تکلیف عملکرد هماهنگی به افزایش ظرفیت توجه باید با احتیاط کامل صورت پذیرد، چرا که فعالیت‌های مربوط به پردازش اطلاعات و سرعت آن، شامل استفاده از عوامل مختلفی اند.

همراستا با نظریه پردازش اطلاعات، نظریه بارشناختی توسط سویلر (۱۹۸۸)، تمركز ویژه‌ای بر ایجاد و توسعه طرحواره به عنوان ابزار مکمل برای تشویق یادگیرنده به منظور اجرای بهینه در فعالیت‌های ذهنی دارد. به نظر آنها سطوح بار شناختی از کم به زیاد درجه بندی می‌شود. بارشناختی عبارتی است که به حافظه کاری در حین آموزش اشاره می‌کند. آموزش ممکن است با اهداف مختلف صورت گیرد و یادگیرنده حین آموزش تلاش می‌کند تا ساختار (طرحواره) را برای اجرای خود توسعه دهد. محدودیت مهم در این زمینه عامل زمان است که موجب ایجاد فرایند دشوارتری در حافظه کاری می‌شود. چالندر و سویلر (۱۹۹۸) دسته‌بندی درونی، بیرونی و واپسی را برای بارشناختی مطرح کردند. براساس این نظریه افراد در ظرفیت پردازش با هم متفاوت‌اند. بنابراین می‌توان تکالیف را از سطح کم به زیاد درجه‌بندی کرد (۱۷). علت طراحی تمرينات در پژوهش حاضر بر اساس این نظریات بوده است. در مطالعه حاضر اثر انواع تمرين با بار شناختی متفاوت بر زمان و دقت تکلیف هماهنگی دودستی بررسی شد. سه روش تمرينی با بارشناختی متفاوت با استفاده از دستگاه وی‌بینا اجرا شد. نتایج مطالعه حاضر پس از پایان دوره تمرينی نشان دهنده تأثیر تمرينات، آن هم از نوع بارشناختی زیاد بر دقت تکلیف هماهنگی دودستی بود. این یافته به این گونه تفسیر می‌شود که سرعت پردازش اطلاعات در نتیجه تمرين با بارشناختی زیاد نسبت به دو نوع تمرين دیگر تغییر کرده، به گونه‌ای که در پایان گروهی که تکلیف هماهنگی را

به صورت شنیداری و ادراکی حرکتی تمرین کردند، نسبت به گروههای دیگر سرعت پردازش اطلاعات سریع تری داشتند.

توجه، مفهوم دیگری است که در مدل پردازش اطلاعات مد نظر قرار گرفته است، درحالی که برخی فعالیت‌های حرکتی بدون تأثیر ذهنی یا توجه انجام می‌گیرند. فعالیت‌های دیگر ممکن است به سطح زیادی از توجه نیاز داشته باشند. از این دیدگاه توجه مفهومی است که محدودیت‌های پردازش اطلاعات را توضیح می‌دهد (۲۵). نتایج تحقیقات متعدد در زمینه تمرین توجه که اغلب بر تکالیف شناختی متمرکز بوده‌اند، نشان دهنده بهبود مهارت توجه در نتیجه تمرین است. رضائیان (۱۳۸۴) اثر تمرین بر میزان ظرفیت توجه از طریق انجام بازی‌های مختلف رایانه‌ای و برنامه‌های نرم افزاری در بیماری‌های مختلف را آزمایش کرد، نتایج این تحقیق، ۳۵ جلسه تمرین جهت ماندگاری ذهنی را در افزایش ظرفیت توجه متعاقب تمرین مؤثر می‌داند (۱). در بیماران پارکینسون، موریس^۱ (۲۰۰۲) نشان داد که اگر به بیماران حین راه رفتن فعالیت کاری ثانویه‌ای ارائه شود، طول گام آنها تا ۸۰ درصد اصلاح می‌شود و با تغییر محرک و تمرکز توجه، این مقدار را به ۹۰ درصد رساند، که بیانگر اهمیت تکلیف ثانویه و از همه مهم‌تر نوع تکلیف است (۲). یاردلی و همکاران^۲ (۲۰۰۱) در بیماران دچار اختلال تعادل نشان دادند که دشواری تکلیف ذهنی می‌تواند بر تعادل و زمان واکنش، اثرگذار باشد (۳۵). در تحقیقات برتسلون^۳، تیسیر^۴ (۱۹۶۸)، داویس^۵ (۱۹۵۶) و (۱۹۵۷)، دوناواکر^۶ (۱۹۹۵)، وان سیلیس^۷ و جولیوسو^۸ (۱۹۹۷) اثر تمرین بر کاهش دوره بی‌پاسخی روانی مشخص شد. وان سیلیس و همکاران (۱۹۹۹) نشان دادند که تکلیف دوگانه زمان پاسخ را پس از ۱۸ جلسه تمرین از ۴۰ به ۳۳۵ میلی ثانیه کاهش می‌دهد. هازلتین^۹ (۲۰۰۲) کاهش دوره بی‌پاسخی روان شناختی را مشاهده کرد. روتروف و همکاران^{۱۰} (۲۰۰۵) کاهش کاهش تداخل و عوامل مرتبط با آن را بر اثر تمرین تکلیف دوگانه، گزارش کردند. توجیه آنها بر حذف تنگرهای در

1 - Moris

2 - Yardeli & Other

3 - Bertslon

4 - Tisier

5 - Davis

6 - Dutta Wallker

7 - Vansilis

8 - Jolios

9 - Hazeltine

10 - Rotrof & Other

مسیر پردازش بود و به خودکاری و کابل پرشی بیشتر تأکید داشتند. جیمز جانستون^۱ (۲۰۰۳) متعاقب تمرين حذف تداخل را گزارش کرد. آنها به کوتاه شدن مسیر پردازشی اشاره داشتند. فارسی (۱۳۸۶) اثر تکلیف دوگانه شناختی بر روی تعادل و اثربخشی آن را از دیدگاه الکترومیوگرافی نشان داد که بیانگر تاثیر بارشناختی در فعالیت های پردازشی است(۳). بوریس یوک و همکاران (۲۰۰۸) افزایش سرعت پردازش اطلاعات را متعاقب تمرين ادراکی در شمشیربازان گزارش کردند (۶). با توجه به نتایج پژوهش های ذکر شده از یک طرف و تمرکز خاص بر نتایج مطالعه حاضر که یک گروه تکلیف را با بارشناختی کم آن هم از لحاظ شنیداری، گروه دیگر تکلیف را با بارشناختی متوسط آن هم از گونه ادراکی حرکتی و گروه سوم بارشناختی زیاد را به طریق شنیداری و ادراکی حرکتی تمرين کردند، چالش برخاسته از مطالعات متعدد و مطالعه حاضر به بررسی بیشتری نیاز دارد، چرا که از یک طرف نتایج برائگذاری تکالیف شناختی و از سوی دیگر بر تکالیف حرکتی تمکز دارد. اما در پژوهش حاضر که هر گونه از تکالیف به صورت مجزا و با یکدیگر بررسی شدند، نتیجه گرفته شد که بارشناختی زیاد و تمرينات و اجرای آن حتی به گونه غیرمرتب با اجرای تکلیف، بر دقت حرکت اثرگذار بود. در تبیین این یافته می توان به این نکته اشاره کرد که افراد در میزان توجه و سرعت پردازش، با هم متفاوتاند (۱۴، ۲۴) و محدودیت در ظرفیت توجه سبب می شود که اجرای همزنان چند عمل با دشواری انجام شود، چرا که باید توجه به اجزا تخصیص داده شود. احتمال می رود پروسه تمرينی با بارشناختی زیاد حافظه پایدارتری را برای تشخیص محرك‌ها ایجاد کند و طرحواره با دقت بیشتری نسبت به سرعت بیشتر در دسترس قرار گیرند. به عبارت دیگر، احتمال آنکه با انجام تمرينات بارشناختی زیاد، اطلاعات افزوده‌ای در مورد پیامد حرکت دریافت کرده و طرحواره حرکت تقویت شده باشد، وجود دارد. همچنین در توجیه اثربخشی تمرين بارشناختی زیاد بر اساس نظریه طرحواره (۲۵)، تشابه پارامترهای مورد لزوم برای انجام حرکت با پارامترهای بارشناختی را می توان به عنوان عامل اثربخش ذکر کرد. از طرف دیگر، بهبود دقت گروه آزمایشی سوم را ممکن است بتوان به اتوماتیک (خودکار) شدن بخشی از مهارت در فرایند کنترلی نسبت داد. بنابراین در تکالیف و مهارت‌هایی که دقت عامل اساسی است، تمرين با بارشناختی زیاد می تواند در تکلیف مؤثر باشد. گام‌های بعدی در این راستا، ایجاد برنامه‌های نرم افزاری منطبق با نیازهای اساسی هر ورزش است. تا حصول چنین دستاورده‌ی باید گروه‌های آزمایشی مختلف با رده‌های سنی گوناگون در هر دو جنس تحت تاثیر تمرينات بارشناختی قرار گیرند. تدوین

تمرینات شناختی نه به عنوان تمرین ذهنی مرتبط با مهارت خاص، بلکه به عنوان تمرینات گسترش دهنده توانایی‌های اشتراکی بین سیستم پردازشی و کنترل مرکزی مهارت قابل طراحی و اجراست، این گونه تمرینات باید توسط محققان در قدم‌های بعدی طراحی شود و در مهارت‌های مختلف مورد استفاده قرار گیرد.

منابع و مأخذ

۱. رضاییان، اکرم. (۱۳۸۲). "بررسی تأثیر برنامه بازی‌های کامپیوتوری بر میزان ظرفیت توجه افراد عقب مانده ذهنی"، پایان نامه کارشناسی ارشد پرستاری، دانشگاه تربیت مدرس.
۲. شفیع زاده، محسن (۱۳۸۳). "تأثیر بازخورد توجهی بر قابلیت تشخیص خطأ و یادگیری تکلیف هماهنگی دو دستی". پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت معلم، تهران.
۳. فارسی، علیرضا. (۱۳۸۸). "تأثیر تکلیف دوگانه بر تعادل و فعالیت الکتریکی عضلات منتخب دانشجویان پسر ۱۸ تا ۳۰ ساله دانشگاه تهران". نشریه حرکت، شماره ۳۹، صص: ۴۹-۶۴.
۴. مگیل (۱۳۸۰). "یادگیری حرکتی و مفاهیم کاربردها". ترجمه محمد‌کاظم واعظ موسوی، معصومه شجاعی، چاپ سوم، انتشارات حنانه.
۵. نژاکت حسینی، مریم و همکاران. (۱۳۸۸). "اثر بازخورد خودکنترلی بر یادگیری زمان بنده نسبی و مطلق". نشریه علوم حرکتی، شماره ۱۳، صص: ۴۳-۵۶.
6. Abernethy, B. Summers, J.J.& Ford, S. (1998). "Issues in the measurement of attention". In J.L.Duda (ed). *Advances in sport and Exercise psychology*.
7. Borysiuk, Z., Waskiewicz, Z. (2008). "Information processes, Stimulation and perceptual training in fencing". *Journal of Human Kinetic Vol. 19, PP:63-82*.
8. Briggs, G & Nebes, R.D. (1975). "Patterns of hand preference in student population". *Cortex, 11, PP:230-238*.

-
9. Brooks, F., Hilperath, M., Breeks, H., Ross, H.J & Freund. (1999). "Learning what and how in a human motor task". *Learn men.* 2, PP:225-242.
  10. Chandler, P. & Sweller, T. (1991). "Eognitive load theory and the format of instruction". *Cognitive and Instruction* 8(4); PP:293-332.
  11. Chandler, P. & Sweller, T. (1992). "The split attention effect as a factor in the design of instruction". *British Journal of Educational Psychology.* 62: PP:233-246.
  12. Colcombe, S.J., Erickson, K.I., Raz, N & Webb, A.G. (2003). "Aerobic fitness reduces brain tissue loss in aging humans". *J Geron: Med Sci* 55: PP:176-80.
  13. Dorota Olex & Co. (2007). "Differences in some aspects of coordination between the twine and single". *Born subjects J of Human Kinetics Vol.* 7, 2007; PP:63-74.
  14. Fredericks T.K., Choi S.D., Hart . J., Butt S.E., and Mital A. (2005). "An investigation of myocardial aerobic capacity as a measure of both physical and cognitive workloads". *International Journal of Industrial Ergonomics* 35(12); PP:1097-1107.
  15. Habermann, Y., Pohl, J & Bernd, L. (2005). "Attention and executive functions in remitted major depression patients". *Journal of Affective Disorders* 89; PP:125-135.
  16. Hill & Andrew. (2003). "Automatically & motor learning". A brief overview. *Andrew Hill. Fitness Professional Australia.*
  17. Joachim Raczek. Grzegorz Juras, Zbigniew Waskiewicz. (2001). "The diagnosis of motor coordination with use of VST and other computer supplemented test". *Human Kinetic Vol.* 6; PP:113-125.
  18. Justine M. Mayville, Kelly T. tantzen, Armin Fuchs, Fred L. Seinberry, and T, A. Scoot Kelso. (2002). "Cortical and subcortical networkds underling syncopated

and synchronized coordination revealed using FMRI". Human Brain mapping 17; PP:214-224.

19. Kelso, T.A.S. (1995). "Dynamic patterns: The self-organization of brain and behavior". Cambridge, MA: MIT press.

20. Kirschner, P.A., Sweller, J. and Clark, R. E. (2006). "Why minimal guidance during instruction does not work: an analysis of the failure of constructivist, discovery". Problem-based, Experiential and inquiry based teaching educational psychologist. 41(2): PP:75-86.

21. Magil, R.A. (2004). "Motor learning & Control". Concepts and applications(7thed). Boston, MA: MC Grow Hill.

22. Miller.GA. (1956). "The magic number seven plus or minus two: Some limits on our capacity to process information psychological review". 63; PP:81-97.

23. Nishibira.Higashiura and Hillman. (2007). "The interactive effect of exercise intensity and task difficulty on human cognitive processing". International Journal of Psychophysiology,65(2), PP:114-121.

24. Scandura, J.M. (1971) "Deterministic theorizing in structural learning : Three levels of empiricism". Journal of Structural Learning 3; PP:21-53.

25. Schmidt & Lee-motor (2005). "control and learning a behavioral emphasis 4th". Human kinetic publication, champaign.USA.

26. Schuhfried, V.(2006). "Evaluation of tests from the Vienna test system for work psychologist used within jobcentre plus". Journal of Occupational psychology. Employment and disability, Vol. 8, No. 1, Spring.

27. Shadmehr, R. & Holcomb, H.H. (1997). "Neural correlates of motor memory consolidation". Science, 277, PP:821-825.

28. Sweller, J., Van Merriënboer, J.& Pass, F. (1998). "Cognitive architecture and instructional design". Educational psychology review 10; PP:251-296.

-
29. Sweller, T. (1988). "Cognitive load during problem solving : Effects on learning". *Cognitive science* 12(2); PP:257-285.
30. Swinnen, SP., Lee,& T.D. Verschuren. S. et al. (1997). "Interlimb coordination: learning transfer under different feedback conditions". *Human Movement Science*. Vol. 6, PP:749-785.
31. Tang, Y., & Posner, M. (2009). "Attention training and attention state training". *Trends in cognitive*". *Science. Elsevier. Ltd*.
32. Tempardo, JT., Chardenon, A. & Laurent. (2001). "Interplay of biomechanical and neuromuscular constraints on pattern stability and attentional demands in a bimanual coordination task in human Subjects neuroscience letters". 303: PP:127-131.
33. Tempardo, JT. Zanone PG, Monno A, & Laurent M. (1999). "Attentional load associated with performing and stabilizing preferred bimanual patterns". *J of Experimental psyc: Human perception and performance*. 25; PP:1579-94.
34. Wuinnen, SP. Intermanual coordination from behavioral principales to neural". *Network interactions. Nat revneurosci*. 3; PP:348-359.
35. Yardley, L, Gardner, M., Bronstein et al. (2001). "Interference Between postural control and mental task performance in patients with vestibular disorder and healthy controls". *J of Neurology, Neurosurgery & Psychiatry* 71; PP:48-52.
36. Yerkes, R.M., & Dodson, T.D. (1908). "The relation of strength of stimulus to rapidity of habit formation". *Top comparative Neurology & Psychology*. 18; PP:459-482.